

24.4.2006

DE BURGERLIJKE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG, ZITTING
HOUDENDE TE HASSELT, VIJFDE KAMER, HEEFT HET VOLGENDE
VONNIS UITGESPROKEN :

Gr. nr.

Rep. nr.

IN ZAKE A.R. nr. 05.1911.A:

, zelfstandig helper, geboren
wonende te ,

eiser, verschijnende in persoon,

tegen :

— , gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voor het
grondgebied van de provincie , met kantoor gevestigd te
, die terzake overeenkomstig art. 198
van het decreet van 18.5.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordening, heeft opgevolgd, voorheen gemachtigd
ambtenaar voor de provincie , met kantoor gevestigd te
, voorheen, thans te ,

verweerder, vertegenwoordigd door Mr.
advocaat te

loco Mr.

VOLGT HET VONNIS:

Gelet op:

- het geregistreerd exploit van dagvaarding van gerechtsdeurwaarder
i, met standplaats te , van 9 september 2005;
- de beschikking van 6 oktober 2005 tot regeling van termijnen en bepaling
van rechtsdag, bij toepassing van artikel 747, § 2 Ger.W.;
- de stukken van verweerder.

Gehoord eiser in persoon en verweerder, bij monde van zijn raadsman, ter
zitting van deze rechtbank op 27 februari 2006.

Feiten en vorderingen:

1. Bij vonnis van deze rechtbank van 17 juni 2002 werd eiser veroordeeld tot
het herstellen in zijn oorspronkelijke toestand van het perceel gelegen te
, en dit binnen het jaar
vanaf de datum van het vonnis onder verbeurte van een dwangsom van €
100,00 per dag vertraging vanaf het verstrijken van deze termijn.

Het beroep van eiser tegen dit vonnis werd bij arrest van het hof van beroep
te Antwerpen van 2 september 2003 ongegrond verklaard en het bestreden
vonnis werd in al zijn beschikkingen bevestigd.

De voorziening in cassatie tegen voornoemd arrest werd verworpen bij arrest
van 3 juni 2005.

Bij vonnis van de beslagrechter te Hasselt van 21 februari 2006 werd het
verzet van eiser tegen het beslag, gelegd ter inning van voornoemde
dwangsom, ongegrond verklaard en werd eiser veroordeeld tot betaling van
een schadevergoeding aan verweerder van € 1.250,00 wegens tergend en
roekeloos verzet.

2. Bij dagvaarding van 9 september 2005 verzoekt eiser, overeenkomstig art.
1385quinquies Ger.W., om de opheffing van de bevolen dwangsom omdat
hij van oordeel is dat er sprake is van een tijdelijke of blijvende, gedeeltelijke
of gehele onmogelijkheid om aan de hoofdveroordeling te voldoen.

Beoordeling:

1. Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de eis niet en de rechtbank bemerkt geen reden die tot ambtshalve op te werpen onbevoegdheid of onontvankelijkheid aanleiding zou kunnen geven.

De eis dient derhalve ontvankelijk te worden verklaard.

2. Ter zitting verklaarde eiser reeds over te zijn gegaan tot de herstellingswerken en tot betaling van de dwangsom, hetgeen bevestigd werd door verweerder.

In tegenstelling tot wat verweerder voorhoudt betekent dit niet dat de vordering zonder voorwerp zou zijn, nu deze vordering slaat op het opheffen van de dwangsommen en deze desgevallend een retroactieve werking kan hebben.

Nu de herstellingswerken zijn uitgevoerd, staat het evenwel vast dat er geen sprake is van gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid om aan de hoofdveroordeling te voldoen. Ook in het verleden was deze onmogelijkheid er niet.

Het feit van een voorziening in cassatie ingeleid te hebben, maakt geen onmogelijkheid uit om over te gaan tot de uitvoering van de hoofdveroordeling, zeker nu een voorziening in cassatie geen schorsende werking heeft (1397 Ger.W.).

De vordering van eiser is dan ook ongegrond.

* * *

De voorschriften van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

OM DEZE REDENEN:

De rechtbank, rechtdoende op tegenspraak:

Verklaart de vordering van eiser ontvankelijk doch niet gegrond.

Veroordeelt eiser tot de kosten van het geding en stelt deze ten voordele van verweerder vast op € 356,97 rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare zitting van de vijfde kamer, op het gerechtshof te Hasselt, op **24 APRIL 2006**, alwaar zetelden:

, enige rechter,

, griffier.